

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/37/2014
Identifikačné číslo spisu:	2111011935
Dátum vydania rozhodnutia:	10.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2111011935.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti mladistvému obvinenému U. Y. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. mája 2013, sp. zn. 6To 44/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného U. Y. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného ml. U. Y. podaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21. marca 2013, sp. zn. 2T 69/2011, ktorým bol obvinený uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pričom čin spáchal na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.

Za to mu bol podľa § 145 ods. 2, § 38 ods. 2, § 117 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní osem rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých podľa § 117 ods. 5 Tr. zák.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému, uložený aj trest prepadnutia veci - kuchynského noža s čiernou rukoväťou o celkovej dĺžke 250 mm s dĺžkou čepele 140mm, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu.

Súd prvého stupňa zároveň vyslovil, že podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Obvinený U. Y. podal prostredníctvom obhajkyne proti uzneseniu krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení svojho dovolania obvinený uviedol, že odsudzujúce rozhodnutie považuje za nesprávne vo výroku o vine a treste, pričom svoje dovolanie oprel v podstate o dve dovolacie námietky. Jednak namietal nesprávny procesný postup súdu prvého stupňa, keď súd výpoveď svedkyne X. T. z prípravného konania uznal za procesne nepoužiteľnú. Podľa názoru dovolateľa boli splnené všetky zákonné podmienky na prečítanie výpovede uvedenej svedkyne na hlavnom pojednávaní a jej použitie ako relevantného dôkazu. V danej súvislosti obvinený uviedol argumentáciu podporujúcu názor, že pri takomto postupe by nedošlo k rozporu s požiadavkou kontradiktórnosti súdneho konania, tak ako na to poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku. Vyjadril tiež názor, že súd v rozpore s vyjadreným právnym názorom v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku sa odvolal na výsledok rekognície, ktorej sa v prípravnom konaní svedkyňa T. zúčastnila.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania (označenej bodom IV.) obvinený prezentoval námietky vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov. V danej súvislosti poukázal na hodnotenie záverov znaleckých posudkov z odboru daktyloskopie, trasológie a biológie. Vyjadril názor, že súd pri hodnotení dôkazov prikladal väčšiu váhu dôkazom svedčiacim v jeho neprospech a dôkazy vyznievajúce k jeho prospechu, nebral do úvahy.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave a rozsudok Okresného súdu Trnava zrušil, vec vrátil prvostupňovému súdu, aby túto v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, pričom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Trnave ako odvolacieho súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného ml. U. Y., podané proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajkyne, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Trnava, t.j. v mieste príslušnom na jeho podanie podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený ml. U. Y. v rámci dovolacích námietok spochybňuje právne posúdenie svojho konania poukázuc na konkrétne skutkové okolnosti prípadu ako aj na nedostatočné hodnotenie dôkazov a domáha sa v konečnom dôsledku oslobodenia spod obžaloby s poukazom najmä na to, že prvostupňový súd sa dopustil procesných pochybení v súvislosti s výpoveďou svedkyne X. T.. V naznačenom rozsahu obvinený namieta nesprávne vyhodnotenie vo veci vykonaných dôkazov, ktoré viedlo k pochybeniam pri skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi. Z obsahu odôvodnenia dovolania je zrejmé, že sa obvinený domáha podstatnej zmeny skutkových záverov prehodnotením vo veci vykonaných dôkazov, ktoré by viedli ku konštatovaniu, že stíhaný skutok - usmrtenie poškodenej J. O. nezavinil napriek tomu, že súdy oboch stupňov dospeli k opačnému záveru.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., je že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd opakovane judikoval, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Opätovne treba zdôrazniť, že dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.).

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

V trestnej veci ml. obvineného U. Y. to znamená, že pre dovolací súd sú rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený spáchal skutok tak, ako je to uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa obvinený ako mladistvý páchatel dopustil na osobe vyššieho veku (podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.), zo spáchania ktorého trestného činu bol uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno teda zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku, alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu, dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podriadený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Preskúmaním dovolania dovolací súd zistil, že ml. obvinený U. Y. nenamietal v dovolaní správnosť právnej kvalifikácie jeho konania tak, ako bola ustálená súdmi nižšieho stupňa. Dovolaciemu súdu nezostalo potom nič iné len konštatovať, že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok ml. obvineného U. Y., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.